

המאפיות מכינות לחם בכמות גדולה מן הדרוש

צילום: יהודה לחיות

"לחם נמכר כשהמדפים מלאים,
אז ממלאים את המדפים בלחמים,
ואחר כך זורקים 20 אחוז מזה"

כי "אושים אוהבים לקנות כשיש מדפים מלאים"

150 אלף המשפחות שאפשר היה להאכיל

על רקע דרישת המאפיות לייקר את הלחם, קשה להאמין כי 150 אלף כיכרות נזרקות כל יום ■ והלחם המיותר? חלקו הולך לפה וביתר מאכילים עגלים

על מנת לקבל סכום כלשהו מאשר לחלקו לנצרכים.

"בעיניי זה מצב ממש עצוב", אמר בתגובה ערן ויינטראוב, מנ"כ ל"ארגון לתת", "אנחנו ערוכים להוביל ולקלוט את עודפי הלחם עבור ילדים וקשישים שוקקים לו. אין לי דבר נגד בעלי חיים, אבל כשיש ילדים וקשישים שיכולים ליהנות מלחם ללא תשלום, זה נראה לי אבסורד. בישראל יש 250 אלף משפחות הזקוקות לסיוע פיסי במזון, שסופרות שקל לשקל, ואם יש כבר מוצר מזון שניתן לספק אותו חינם, אז למה לא עושים את זה?".

■ מהיום: מחסור בלחם

על רקע הנתונים הללו מפתיע לשמוע כי מאבקם של המאפיות בממשלה עדיין לא נפתר. "החל מהיום צפוי מחסור בלחם", אמר אתמול אהרונסון, "תלוי כמה מלאי קמח יש לכל מאפיה. אם המי שבר לא ייפתר היום, לא יהיה בכלל לחם בעוד יומיים". לטענתו, הממשלה נסוגה מהבטחות שניתנו למאפיות ביום שני בפגישתה עם שר התמ"ת, אלי ישי. אז, לדבריו, הבטיח שר התמ"ת להעביר בממשלה החלטה שתקבע כי מחירי הלחם יעלו, אך יהיה מנגנון פיזיו לשכבות החלשות. ואולם, אתמול אחר-הצהריים, דווח כי ראש הממשלה וממלא מקום שר האוצר, אהוד אולמרט וסגן רה"מ ושר התמ"ת, אלי ישי, חתמו על הארכת תוקפו של הצו לקיבוע מחיר הלחם לשוק הקמעונאי בשלושה חודשים נוספים, עד לסוף חודש ספטמבר 2007. כלומר, בינתיים מחיר הלחם נשאר כשהיה. "לנו אין 500 שקל ואפילו עוד 300 שקל לטורנה קמח שלם לטחנות", אמר אהרונסון, "וטחנות הקמח לא יספיקו לנו קמח אם לא נשלם להן".

מאת רונית מורגנשטרן ויוסי גרינשטיין

כבר שבועות שנדמה כי המאפיות בישראל נמצאות במשבר. הן הקימו קול צעקה לאחר שמחירי הקמח עלו בכל העולם ומחירי הלחם המפוקח נותרו בשהיו, ומענו כי אין להן כסף לקנות קמח. על רקע המאבק העיקש הזה מפתיע לגלות כי המאפיות בישראל זורקות בארבע מיליון כיכרות לחם אחיד מדי חודש. את הלחם המיותר המאפיות אינן תורמות לנוקפים, אלא מוכרות את רובו לחקלאים להאכלת עגלים.

המאפיות אינן מכחישות את הנתונים הקשים. לרבני יוחנן אהרונסון, יו"ר איגוד האופים, 20 אחוז מהלחם המפוקח שנמכר לרשתות השיווק והנויות המכולת מוחזר בסופו של יום אל המאפיות. מדובר למעשה בכ-150 אלף כיכרות לחם ליום, וכ-40 מיליון כיכרות לשנה. השאלה המתבקשת היא מרוע לא מצמצמות המאפיות את 20 אחוזי הלחם המיותרים על מנת לחסוך בעלויות. כך לא תאלצנה לדרוש את העלאת מחיר הלחם. לשאלה זו של מעריב ענה אהרונסון כי לא ניתן להוריד את הלחם מהמרפס, משום שאנשים קונים לחם רק כשהמרפס מלאים בו. "אנחנו מודעים לבעיה הזאת, ועוד לא מצאנו דרך איך לפתור אותה", אמר אהרונסון, "הבעיה היא, שבניגוד למוצרים אחרים, הלחם נמכר על המדפים לפי הניראות שלו. כלומר ככל שאתה ניראה יותר על המדף, קונים אותך יותר, או ממלאים את המדפים בלחמים, ואחר כך זורקים 20 אחוז מזה".

ומה בנוגע ללחם הנורק? במאפיות טוענים כי לא ניתן לחלק אותו לנצרכים, משום שאין ערבות לכך שהוא ראוי למאכל אדם. ואולם, יש ביניהם הטוענים, כי המאפיות מעדיפות למכור את הלחם לחקלאים